

slag, som Enhedslisten fremsatte tilbage i 1998-99, og som blev behandlet her i Folketinget.

Jeg synes ærlig talt, det er dybt deprimerende, at det er nødvendigt at fremsætte særskilte forslag for at afhjælpe bolignøden hos især unge og især i uddannelsesbyerne. Men det er nødvendigt, idet der stort set ikke er sket noget, på trods af at ventelisterne bliver længere og længere.

På trods af den forrige regerings verbale intentioner er der ikke sket så voldsomt meget. Debatterne har været her gentagne gange, og jeg kan i et referat fra tidligere debatter her i Folketinget se, at den daværende by- og boligminister, fru Jytte Andersen, har afvist det forslag, som Enhedslisten fremsatte for et par år siden, med fremhævelse af alle de tiltag, der blev gjort for at løse ungdomsboligproblemet. Det var følgende:

Ensartet finansiering i den almennyttige sektor; forsøg med udlejning af almennyttige boliger med fortrinsret til unge i bofællesskaber; kontaktudvalg mellem ministerier og universitetsbyerne; koordinering fra Undervisningsministeriets side af tildeling af uddannelsespladser og boligforsyning; udarbejdelse af pjece med alternative boforslag for unge og til sidst en analyse af de unges boligsituation, der skulle finde sted i 1999.

Ved de debatter i Folketinget for et par år siden har Venstre og De Konservatives ordførere forholdt sig sådan positivt til ungdomsboliger, men man må jo konstatere her et par år efter, hvad der er virkeligheden, og hvad der er sket. Jo, den tidligere boligminister fik lavet en flot farvepjece, som er kommet ud.

Hvordan er virkeligheden så ude i kommunerne? Der er konkret sket det i Århus, efter at grundkapitalen er sat ned fra 14 pct. til 7 pct. – det er den nedsættelse, som var aftalt mellem KL og den tidligere regering efter pres fra en række partier, bl.a. Enhedslisten, her i Folketinget – at man har valgt, at de boliger, som ellers skulle opføres om 4 år, opføres man i de foregående 3 år. Det vil sige, at over en 4-årig periode bliver der sådan set ikke opført flere ungdomsboliger, men man får fremrykket noget byggeri, og det er selvfølgelig også positivt.

Så er der sket det, at man har givet tilladelse til, at en række bofællesskaber for unge kunne etableres i en række boligforeninger i 4- og 5-værelses lejligheder. Det er også noget, der er en succes. Og så har vi haft succes med i Århus at ombygge industribygninger til attraktive ungdomsboliger.

Jeg synes, det er vigtigt, at man ser sammenhængen mellem boligproblemerne og ungdomsboligbyggeriet, for det hænger sammen. Det, der sker, er, at mange unge stifter familie i løbet af deres uddannelse, får brug for en lidt større bolig og derfor lægger et pres på den almennyttige boligsektor generelt.

Der sker også det, at de unge velfungerende studerende lægger et pres på værelsesudlejningen. De små annoncer med, at en ung jurastuderende fra Tarm søger bolig i Århus, slår lidt bedre igennem, end hvis der står, at det er en fraskilt alkoholiker, der søger værelse. De unge presser andre grupper ud af boligmarkedet. Vi har et boligproblem i Danmark, og det skal altså løses, for ellers pisker de unge velfungerende rundt for at få en bolig.

Det, der sker i de større byer, er, at de små ejerlejligheder bliver opkøbt af forældre til unge, de forældre, som har økonomisk mulighed og vilje til at gøre det. Og det rammer socialt skævt. De unge, som kommer fra en baggrund, hvor det ikke er normalt at tage en videregående uddannelse, får endnu sværere ved at skaffe sig en bolig og få startet på en uddannelse.

KL 12.10

Vi er også nødt til at kigge på, at der faktisk er en del unge, som ikke får en uddannelse. Og når man er i en situation, hvor SU'en er så lav og det er så svært at finde boliger i de større byer, er det med til, at nogle unge siger: Nej, det gider vi ikke, så hellere forsøge at finde et eller andet almindeligt arbejde i stedet for at tage en uddannelse.

Vi er altså nødt til at prioritere uddannelse i Danmark. Det er det vigtigste råstof. Vi kan ikke leve af svineeksport alene. Der skal mere til. Derfor er det nødvendigt, at vi prioriterer uddannelsesområdet og prioriterer byggeri af ungdomsboliger.

Det er da anstændigt, at vi får sikret, at unge, der kommer ind på en uddannelse, også får en bolig i den by, hvor de skal studere. Det er ikke noget urimeligt krav, og derfor støtter Enhedslisten forslaget her fra SF.

Vi vil meget gerne være med til at opprioritere ungdomsboligbyggeriet, men vi siger også samtidig, at det skal ses i sammenhæng med det boligproblem, som findes i Danmark. Hvis det er sådan, at vi prioriterer ungdomsboligbyggeriet, får vi også gjort det lettere for andre grupper at finde en bolig.